

har gjort. I saa Henseende vil jeg sige: betænt, at Folkethinget før Opøsningen leverede et Tilbud om en overordentlig rundelig Finantslov, og at De fik den i Ansigtet ved den allerunderdantigste Forestilling og hjem med Dem! og betænt, at De have lagt Millioner til siden, og De vide, hvorledes denne Finantslov er bleven behandlet, der er saa rundelig indtil Dødselighed, saa at mine gamle Høirekolleger i Finantsudvalget for 15—20 Aar siden vilde vende sig i deres Grav af Forfrækkelse over denne Kundhaandethed! Det er anden Akt, og tredie Akt er Dagen i Morgen, mine Herrer. Man tror, det gjentager sig bare, dette med Provisorierne; naar vi vænne os til det, stumpes Følelserne af, og Følelserne, ja hvad er det? Ja, det kunne de kloge jo rynke paa Næsen ad, men jeg tror, at der endnu gives Mænd i Tusindvis omkring i Landet, som ikke have glemt, at Provisorierne ere en knyttet Haand i Ansigtet paa Grundloven og derigjennem mod hele det almindelige Folk, hvis Frihed og Ret Grundloven skulde betrygge. Det kan være behageligt for visse Bevægelser og Evolutioner, at man søger at afstumpe Følelserne og bringe dem i Glemmebogen. Jeg tror ikke, det vil lykkes. Med disse Bemærkninger skal jeg erklære, at jeg er en Modstander af denne Lov for Tiden.

Brandes: De Bemærkninger, vi nu have hørt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), gibe mig som Medlem af det Udvalg, der har behandlet denne Sag, Anledning til en Udtalelse. Jeg tror nemlig, det ærede Medlem har misforstaaet den Sag, vi her behandle, at han tillægger den større Vægt, end den i Virkeligheden har, og at han derved er kommen til Konklusioner, som jeg næppe tror, at ret Mange, der have sat sig ind i denne Sag, ville dele. Det Udvalg, som blev nedsat angaaende denne Sag, behandlede dette lille Lovforslag, ganske som andre Lovforslag ere behandlede i denne Samling, nemlig rent saglig, uden at nogen politisk Betragtning er draget med ind. Dette Udvalg var der formentlig stillet de to Opgaver, dels at undersøge, hvorvidt det oprindelige i Landsthinget forelagte Forslag fra Ministeriet havde Fordele fremfor det, som Landsthinget vedtog, og dels at undersøge, hvorledes Landsthingets Forslag vilde virke, om det kunde tænkes at have Fordele fremfor det oprindelige ministerielle. Udvalget arbejdede da saaledes, at det først tog under Overveielse, om man burde gaa til en selvstændig Rigsdagsbygning og som Følge deraf til Gjenopførelse af Christiansborg Slot som

Rongeborg. Der var megen Anledning for Udvalget til at komme ind herpaa, da der som allerede omtalt ved tidligere Leiligheder, og som det ogsaa blev bemærket af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), forelaa Udvalget Tegninger og Overslag, omfattende en selvstændig Rigsdagsbygning, fra Friherre Theophilus Hansen. Disse Tegninger og Overslag bleve gennemgaaede i Udvalget, og jeg har som andre Medlemmer af Udvalget, saa vidt min Gvne tillod det, søgt at sætte mig ind i Planen og tror ogsaa at have været i Stand dertil, da Friherre Hansens Velvilie har gjort mig det lettere at forstaa den Bygning, hvortil han havde gjort Udfast. Der kan ikke være Tvivl om, at denne Tegning var udmærket kunstnerisk smuk, og den er jo ogsaa udfastet af en Arkitekt, der nyder Berdensberømmelse, og hvis Lov er ganske høvet over min Ros, men samtidig var der dog ikke mange Medlemmer af Udvalget, der ikke vare i Tvivl, om det vilde være rigtigt at tage denne Tegning, som den forelaa. Thi det var gaaet Theophilus Hansen saaledes, at han havde arbejdet mere med fremmede Vandes Mønster end med vort lille Lands Tars for Die, at han ikke nok havde sat sig ind i, hvorledes den nuværende danske Rigsdag arbejder, hvilke Vaner den har, og hvilke Lokaler den pleier at benytte. Jeg tør sige dette, thi han har selv nævnet for os, at han havde aldrig været i den danske Rigsdag, før han for at forhandle med et Udvalg gik igjennem Salen. Deri laa altsaa, at han med Hensyn til Plads og Lokaler ikke kunde tage de Krav med i Betragtning, som de danske Rigsdagsmænd nu en Gang stille til Salene, Arbeids-, Udvalgs- og Forsamlingsværelser. Den Plan, der forelaa Udvalget, havde den Giendommelighed, at den dannedes af et stort Midterparti, en Firkant, hvortil stodte de to Sale, Landsthings- og Folkethingsalen. Firkanten opfyldtes saa af store Vestibuler, Korridorer, store Forsamlingsværelser og Uysgaarde, og vi fik det Indtryk, at Hoveddelen af Bygningen ligesom ikke var bestemt til at fyldestgøre de Krav, som netop en Rigsdagsbygning skulde opfylde. Salene laa ved Siderne, og atter her havde Theophilus Hansen arbejdet med Wiens Mønster for Die og indrettet Salene paa en Maade, som næppe svarer til, hvad vi ønske, idet Pladserne vare meget smaa, og Salenes Omraade i det Hele ikke var saaledes, som vi kunde have ønsket. Der var i Udvalget og — jeg tror ogsaa, der har været — i Salen en vis Stemning for at faae denne Sag afgjort, og jeg tror, at hvis det havde